

Ajutorul multilateral al U. R. S. S. — chezășia victoriilor noastre

Se apropie mureața zi de 23 August — sărbătoarea eliberării poporului nostru de sub jugul fascist de către glorioasa Armată Sovietică. Sînt zece ani de cînd poporul român sărbătorește această zi în condiții de libertate, în condițiile luptei neobosite de lămurire a unei vieli noi și fericite.

Cei zece ani ce s-au scurs, ne dau un bilanț care umple de bucurie și încredere pe fiecare om al muncii din patria noastră. În toate orașele și satele țării noastre, milioane de oameni ai muncii își trec acum în revistă succesele obținute în opera de construire a socialismului.

Oamenii muncii din patria noastră însușiți de tabloul luminos al economiei naționale în plină dezvoltare, își îndreaptă cu dragoste și recunoștință gândurile către marele popor sovietic, cu ajutorul căruia ne-am dobîndit libertatea și înaintăm astăzi cu pași siguri pe drumul vieții noi, socialiste. Ajutorul permanent și dezinteresat al Uniunii Sovietice are o uriașă însemnătate în construcția noastră socialistă.

Cu toții ne amintim despre toamna anului 1944 cînd ne aflam în plină desfășurare a războiului împotriva fascismului, și cînd situația economică noastră era dezastruoasă: utilajul era învechit, degradat și parțial distrus din cauza războiului, iar rezervele de materii prime și semifabricate erau epuizate. În acea perioadă căile de transport erau dezorganizate și aproape în toate sectoarele economice se putea observa un sabotaj organizat de către reprezentanții trusturilor străine și ai clictii reacționare din țară.

În acele condiții grele, Uniunea Sovietică ne-a oferit neprecupțitul său ajutor. Primele acorduri comerciale încheiate cu Uniunea Sovietică în anii 1945, 1947 și 1948 au contribuit la refacerea și dezvoltarea economiei noastre în toate domeniile. Astfel, cocsul importat din Uniunea Sovietică a asigurat producția în sectoare foarte variate ca: siderurgia, industria chimică de bază, metalurgia nerafoasă și industria metalurgică nerafoasă. Aici la noi, în Arad, mult timp, producția fabricii de zahăr a fost asigurată pe baza cocsului sovietic. Uzine importante ca „30 Decembrie” au folosit ca materie primă bumbacul importat din Uniunea Sovietică. Într-o perioadă cînd exista o lipsă acută de materie primă, 64—85% din producția pe țară a filaturilor, țesătorilor, fabricilor noastre de tricotate, ciorapi și ală a fost asigurată cu bumbacul sovietic.

Schimbările comerciale cu Uniunea Sovietică al căror volum s-a mărit an de an, creditul financiar acordat de către Uniunea Sovietică cu ocazia încheierii primelor acorduri, ajutorul în cereale primit în timpul secetei, au fost factori importanți care au contribuit la ieșirea din greutățile economice moștenite din război și de la regimul burghez-moșieresc, la normalizarea economiei noastre după cel de al doilea război mondial.

Pe baza ajutorului economic multilateral acordat de către Uniunea Sovietică, s-a putut ajunge ca în anul 1948 producția industrială a R.P.R. să atingă și chiar să depășească nivelul anului 1938. În acest fel s-a putut trece la planificarea dezvoltării economiei. S-a trecut la crearea de ramuri industriale complet noi în țara noastră, ca — de pildă — industria de mașini-unelte. Fabrica „Iosif Râșchet” este o minerie nu numai a oamenilor muncii din regiunea Arad, ci a întregului popor. Această uzină este construită după modelul întreprinderilor sovietice, înzestrată cu numeroase mașini sovietice ca strunguri, freze, raboleze, mașini de rectificat de înaltă precizie. Aici se folosește din plin documentația tehnică sovietică și chiar strungurile produse de fabrică sînt realizate pe baza proiectelor sovietice.

Documentația tehnică, și în general sprijinul tehnic pe care l-am primit și-l primim din partea Uniunii Sovietice este folosit din plin în toate ramurile economiei noastre. Din partea Uniunii Sovietice primim nu

numai utilaj disparat, ci instalații complete și chiar uzine întregi.

Acordurile de lungă durată încheiate între țara noastră și Uniunea Sovietică prevăd lărgirea planificată a schimburilor, ținînd seama de necesitățile și posibilitățile actuale și viitoare pe o perioadă de mai mulți ani. Nici o țară capitalistă n-ar fi putut să acorde țării noastre sau altei țări de democrație populară un ajutor atât de efectiv și tehnicește calificat ca acela pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică.

Dar ajutorul sovietic se manifestă și sub alte forme. Nu este om al muncii în patria noastră, care într-un fel sau altul să nu fi simțit acest ajutor. De pildă, dezvoltarea gospodăriilor de stat și a stațiilor de mașini și tractoare sînt legate de sprijinul U.R.S.S. Gospodăriile agricole de stat din Văraș și Sînicolaul Mare folosec combine autopropulsate sovietice, cele de la „Scîntela” și Zăbrani folosec tractoare și pluguri speciale sovietice pentru prașitul mecanic al culturilor prășitoare.

Viața nouă a gospodăriilor agricole colective este și ea strîns legată de experiența colhozurilor sovietice. Numeroase delegații de țărani muncitori au făcut vizite în Uniunea Sovietică. La rîndul lor, numeroase delegații de colhoznici ne-au vizitat patria. Din aceste vizite reciproce țărani noștri colectiviști au învățat să organizeze viața într-un fel nou, să muncească pe baza științei și tehnicii înaintate.

Numeroase sînt metodele sovietice folosite la noi în industrie și agricultură. Prin aceste metode este mereu ridicată producția și productivitatea muncii. Metode înaintate ca cea a lui Kolesov, Ciulkih, Bredink și Buneev, sînt bine cunoscute și însușite pe o scară tot mai largă. Meritul cel mai important al studierii și însușirii metodelor sovietice de muncă este transformarea omului, dezvoltarea lui, sădirea în el a unei înalte conștiințe socialiste. La aceasta contribuie într-o mare măsură cartea și filmul sovietic — mijloc important de educare.

Astfel, viața dovedește că prietenia cu Uniunea Sovietică înseamnă progres continuu — economic, cultural și social. Cît de mult contrastează aceste relații noi stabilite între U.R.S.S. și țara noastră cu raporturile de aservire, de dominație, care sălășluiesc în lumea capitalistă. Pozelele din țările dominate de politica „dolarului sînt din plin, pe propria lor piele, efectele prelungului „ajutor” american, care dezorganizează economia țărilor capitaliste, adîncește criza și șomajul, face să devină tot mai neagră mizeria maselor muncitoare.

Poporul nostru apreciază la înaltă sa valoare ajutorul și prietenia pe care ne-o acordă marele popor sovietic. În această prietenie, în raporturile economice, politice și diplomatice cu Uniunea Sovietică, stă garanția succesei noastre viitoare. Datorită legăturilor de frățescă prietenie cu marea Uniune Sovietică, poporul nostru poate privi cu încredere viitorul. Degeaba umeltește cercurile reacționare și războinice împotriva țării noastre; ele nu vor reuși să-și atingă scopurile.

Țara noastră se bucură de sprijinul puternic politic și diplomatic al marii Uniuni Sovietice. Uniunea Sovietică, și-a ridicat glasul de nemurătoare ori în apărarea drepturilor vitale ale poporului nostru. Delegația sovietică la O.N.U. a cerut în repetate rînduri ca țara noastră să fie admisă ca membră a O.N.U. Stînd alături de marea Uniune Sovietică, avem garantat viitorul luminos al zilei de mîine.

Poporul muncitor român poartă, cald și puternic, în sufletul său sentimentul de dragoste și recunoștință față de marea și invincibilă Uniune Sovietică. Cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării sale, poporul nostru își afirmă din nou hotărîrea de a înfrîți și mai puternic prietenia de nezdruccinat cu marele popor sovietic.

jamentul că vor depăși producția de miere cu 400% și vor crește un număr de roșii artificiale cu 20% mai mare față de norma stabilită. Tov. Ionescu Ecaterina, îngrijitoare la scroafel cu porci, și-a luat angajamentul că va obține un porc în plus de la fiecare scroafă, față de prevederile stabilite.

Alfai Gheorghe, cosp.

Succese ale muncitorilor construcțori

Colectivul de muncă de la secția întreținerii și construcții de clădiri C.F.R. din orașul Roșu depune o muncă însușită pentru îndeplinirea angajamentelor în cîntea zilei de 23 August.

Întrecerea socialistă este desfășurată larg în cadrul secției. Datorită acestui fapt, planul global pe luna iulie a fost realizat în proporție de 135 la sută, făcîndu-se în același timp însemnate economii la materiale de construcție.

O realizare de seamă a fost obținută de către muncitorii secției la stația C.F.R. Gurahonț unde s-a construit o cabină elevator. Prin construirea acestui elevator s-a reușit ca locomotivele să fie încărcate cu combustibil mai repede ca înainte. De asemenea, la blocurile muncitorești din Șofronea s-au executat reparații capitale. Aici muncitorii au căutat să execute lucrări de bună calitate. Prin folosirea rațională a materialelor de construcție s-a realizat o economie de 3.500 lei. O contribuție de seamă la obținerea acestui succes au dat comuniștii Petru Dragoș și Ludovic Condrat.

Reparații capitale se execută și la blocurile muncitorești din Curțel. Pînă la data de 21 august aici se vor termina complet lucrările.

Succese însemnate în muncă au fost obținute și de muncitorii și tehnicienii care execută construcția unui grup social în comuna Șag.

Desfășurînd larg întrecerea socialistă, muncitorii au reușit să îndeplinească pînă la data de 14 august sarcinile de plan al acestei construcții pe întreg trimestrul III al a.c. În cadrul întrecerii socialiste s-au evidențiat în mod deosebit Alexandru Morovschi, Gheorghe Rusu, Ioan Török și Ioan Terechianu

NOI SUCCESE IN INDUSTRIE ȘI AGRICULTURA

Au terminat treierulul

În cîntea zilei de 23 August, muncitorii de la G.A.S. Gottlob au terminat treierulul păioaselor de pe o suprafață de 914 ha.

În campania de recoltare s-au evidențiat în mod deosebit utemiștii Francisc Weber, Florian Tonca și Pe-

tru Hansinger care au depășit zilnic norma cu 30—50%.

Rezultate frumoase a obținut și utemiștul Ioan Müller care a transportat zilnic, cu rutierul, peste 25.000 kg. de boabe grîu de la arie la magazie și baza de recepție.

Thomas Schmidt, cosp.

Și colectiviiștii din Fîntînele au terminat treierulul

Muncind cu însușelire în vederea îndeplinirii angajamentelor luate în cîntea zilei de 23 August, membrii gospodăriei agricole colective „Olga Banic” din comuna Fîntînele au terminat recoltarea păioaselor. Astfel, pînă în ziua de 16 august ei au terminat treierulul păioaselor de pe 243 ha. cultivate cu grîu, 10 ha. cu secară, 21 ha. cu orz, 50 ha. ovăz și 20 ha. cu mazăre.

Paralel cu muncile de recoltare colectiviiștii au executat și dezmiriștitul

pe o suprafață de 300 ha. În prezent ei muncesc la căratul paielor de la arie în gospodărie și au început și pregătirile pentru campania de toamnă.

În fruntea întrecerii a fost brigada I-a, condusă de Nicolae Lucaciovici, iar dintre colectiviiști în fruntea întrecerii au fost Francisc Holoker, Vasile Munteanu, Eva Lucaciovici, Alexandru Bogaromi și alții.

I. Bărau, cosp.

Brigăzi fruntașe

Colectiviiștii din comuna Beba-Velche, raionul Sînicolaul Mare, muncesc cu drag pentru terminarea treierululul.

Pînă în prezent ei au treierat grîul de pe o suprafață de 100 ha. și mazărea de pe 10 ha. În muncile de recoltare a păioaselor sînt fruntașe

brigada V-a și brigada I-a, precum și colectiviiștii Ferenț Șoș, Ioan Munteanu, Ștefan Medve, Savița Comloșan și alții.

De asemenea, colectiviiștii au predat în întregime planșele medicinale ca muștarul, coleandru și altele.

Dumitru Muntean, cosp.

Predau cotele îndată după treierul

În cîntea zilei de 23 August, muncitorii de la cele 4 arie din comuna Țipari, raionul Criș, își intensifică eforturile pentru a obține noi succese în muncă.

Datorită realizărilor dobîndite, muncitorii de la arie nr. 4, al cărei responsabil este utemiștul Ioan Erdödi, au primit drapelul de arie fruntaș pe comă.

Agitatorul utemișt Iosif Békési, desfășoară o intensă muncă politică în mijlocul țărănilor muncitori, arătîndu-le importanța predării la timp

a cotelor. Munca politică dusă de acest agitator a dat roade. Astfel, țărănilor muncitori Mihai Korolovschi a predat imediat după ce a treierat, cota datorată statului. La fel a procedat și țărănilor muncitori Mihai Szabados.

La această arie se citește zilnic ziare, diferite broșuri și reviste. În această muncă s-a evidențiat în mod deosebit eleva Maria Dema.

TRAIAN BRITA, cosp.

Intensă activitate la ariile de treier

Odată cu terminarea secerișului, în comuna Chișineu-Criș a început treierulul. Echipa de muncitori de la batoze s-au luat la întrecere. Pînă în prezent cele mai bune rezultate au fost obținute de echipa de la arie nr. 1, condusă de tov. Ioan Lungu. Ea își depășește zilnic planul cu 30—40 la sută. Aici lucrează muncitori fruntași ca Ștefan Matei, Califa Matei, Anton Covaci și tractoristul Iosif Ulas.

Rezultate bune în muncă au obținut și muncitorii de la arie nr. 2 cum sînt Gheorghe Borzan, Ioan Blidar și alții.

Paralel cu executarea treierululul, la ariile din Chișineu-Criș se desfășoară o susținută muncă culturală. Brigăzile artistice de agitație ale căminului cultural, formate din elevii școlii elementare, au prezentat mai multe programe în fața muncitorilor de la batoze. Programele lor erau

compuse din recitări, cîntece, dialoguri, etc.

La ariile sînt și agitatori care desfășoară munca de lămurire de la om la om, arătînd țărănilor muncitori importanța îndeplinirii îndatoririlor față de stat. De asemenea, sînt citite cele mai importante articole apărute în ziare despre evenimentele interne și externe. Agitatorul Petru Chirilă, șeful echipei de muncitori de la arie nr. 2, citește țărănilor muncitori ziarele în timpul pauzei de la priză.

Un rol de seamă în mobilizarea țărănilor muncitori pentru a treiera la timp și fără pierderi îl are gazeta de arie. Prin articolele publicate la gazeta de arie, tov. Teodor Covaci, delegat al batozei de la arie nr. 2, a arătat avantajul pe care-l au țărăni muncitori dacă treiera la timp și ce pagube pot avea dacă tărăgănează această muncă.

O intensă muncă culturală se desfășoară și la ariile din comuna Șimand, unde cadrele didactice, împreună cu elevii aflați în vacanță au format brigăzi artistice de agitație, prezentînd mai multe programe artistice.

La aceste arii funcționează și biblioteci volante cu diferite cărți și broșuri.

În timpul liber agitatorii printre care și Cornel Stîngu, Ioan Gall, Petru Moga, citeșc în fața muncitorilor de la batoze diferite articole din ziare, lămuresc țărăni muncitori să-și achite în întregime cotele către stat. Pe lîngă aceasta ei scriu articole la gazetele de arie, arătînd în ele felul cum se muncesc la batoze.

Graficele sînt conduse zilnic de delegații de batoze și șefii de echipe, cunoscîndu-se astfel batoza fruntașă în fiecare zi.

Rezultatele aplicării metodei prodsincron

La fabrica „Tricoul roșu” din Arad, drapelul roșu de secție fruntașă pe fabrică îl deține secția confecții. În această secție de curînd s-a introdus noua metodă de lucru prodsincron. Prin aplicarea acestei metode a crescut productivitatea muncii, iar salariul muncitorilor a crescut și el cu 300—350 lei lunar. Metoda a fost introdusă la început numai la o banderolă. În cîntea zilei de 23 August metoda s-a extins încă la două banderole.

Rezultate bune în cadrul întrecerii au obținut Maria Kiss, Gheorghe Braum, Emilia Holan, Elisabeta Fenedy, Rozalia Ghîțeru, Margareta Sirbuș, etc. care își depășește zilnic norma și dau lucrări de calitate.

Iuliana Mladin, cosp.

În secția rasei a fabricii „Tricoul roșu” Arad, întrecerea socialistă în cîntea zilei de 23 August se desfășoară pe brigăzi și individual. Pînă în prezent s-a depășit zilnic norma de către fiecare tovarăș.

Cele mai însemnate depășiri de norme le-au obținut Maria Boar, Mircea Ursu și Ana Földenyi din brigada I-a de tineret, Mihai Baumstork, Silvia Barna și Amalia Armencluc din brigada a II-a de tineret din această secție.

Traian Zoică, cosp.

Produce chimice peste plan

De anul trecut funcționează în orașul nostru, pe lîngă întreprinderea de coșerit, o fabrică de carbonat de potasiu. Ca materie primă se folosește cenușa rezultată pe plan local și strînsă de către întreprinderea de coșerit. Din cenușa, prin diferite procedee chimice ca: extracție, concentrare, cristalizare, calcinare și evaporare se fabrică carbonat de potasiu, produs necesar industriei textile, ceramice și chimice.

Muncitorii de aici se străduiesc nu numai să-și realizeze planul de producție, ci să-l și depășească. Astfel, în cursul lunii iulie, ei au dat cu 459 kg. carbonat de potasiu mai mult decît prevedea planul de producție.

În afară de aceasta, muncitorii și tehnicienii sînt preocupați și de mărirea numărului de sortimente. Astfel, prin folosirea unor săruri secundare s-a produs sodă caustică lichidă.

Prima sarcină de sodă caustică a fost în cantitate de 240 litri. Aceasta va fi ambalată în sticle și pusă la dispoziția cumpărătorilor. Rezultatele primei încercări dînd rezultate bune, se va trece la fabricarea în cantități mari a sodei caustice. Un alt produs nou este potasa caustică lichidă, necesară fabricării săpunului de bărbierit, care pînă acum s-a fabricat în cantitate de 140 litri.

Alfai la realizarea noilor sortimente cit și în lupta pentru realizarea și depășirea planului la carbonatul de potasiu s-au evidențiat toți muncitorii fabricii. Printre ei se pot aminti Maria Juhaz, Ioan Moț, Ștefan Juhaz, inginerul Elena Bivol și alții. S-a mai evidențiat și echipa a 6-a de coșari, condusă de tov. Gheorghe Dirlea, la colectarea cenușei.

Pentru titlul de „cel mai bun îngrijitor de animale”

În cadrul unei consfătuiri de producție, în care s-au preluat obiectivele stabilite prin întrecerea pentru titlul de „cel mai bun îngrijitor de animale”, inițiată de comitetul executiv al sfatului popular regional Arad, muncitorii de la G.A.S. Văraș, raionul Sînicolaul Mare, au acceptat toate obiectivele stabilite.

Astfel, Gheorghe Marx și Andrei Bernărd, apicultori, și-au luat anga-

jamentul că vor depăși producția de miere cu 400% și vor crește un număr de roșii artificiale cu 20% mai mare față de norma stabilită. Tov. Ionescu Ecaterina, îngrijitoare la scroafel cu porci, și-a luat angajamentul că va obține un porc în plus de la fiecare scroafă, față de prevederile stabilite.

Alfai Gheorghe, cosp.

PAVEL CODREANU
din brigada de cîmp a gospodăriei agricole colective „I. L. Caragiale” din Lipova, fruntaș în întrecerea socialistă în cîntea zilei de 23 August.

DOMNICA BULZAN
din gospodăria agricolă colectivă „Pămînt Desfelenit” din Birchiș, participă cu regularitate la muncă în cadrul gospodăriei.

ANA SELEJAN
mulgătoare în gospodăria agricolă colectivă „Viața Nouă” din Sintana își depășește zilnic norma.

GHEORGHE ȘICLOVAN
fruntaș în întrecerea socialistă în gospodăria agricolă colectivă „Octombrie Roșu” din Zădăreni.

Din Țara constructorilor comunismului

Murmansk — un mare centru al regiunii polare sovietice

Orașul Murmansk, marele centru cultural și industrial al regiunii polare sovietice, freacă de viață.

Situat pe țărmul Oceanului Înghețat de nord, orașul Murmansk este în prezent mai mare, mai frumos și mai confortabil pentru populație decât a fost înainte de război. Lucrările de construcție au luat aici o deosebită amploare. În oraș au apărut cartiere întregi de case construite din piatră, înzestrate cu tot confortul modern: apă caldă în permanență, băi, telefon și radio. Dar schelele de construcție nu se văd, ele au fost înlocuite cu macarale puternice.

În apropiere de noile cartiere, pe bulevardul Lenin, au fost construite case pentru docteri și marinarii din flota comercială, o frumoasă clădire unde se odihnesc marinarii care fac curse pe distanțe lungi, etc.

La Murmansk funcționează câteva case de cultură, un cinematograful, bibliotecă, policlinic.

Printre instituțiile de învățământ din Murmansk se numără școli superioare și medii navale, un institut pedagogic și o școală pentru învățători, o școală agricolă regională frecventată de colhoznicii din satele îndepărtate ale tundrei, din peninsula Kola.

În apropiere de Murmansk se vor ridica în scurtă vreme clădirile combinate de sere și răsadniti, care în orice anotimp al anului va aproviziona populația cu legume și zarzavaturi proaspete.

În cheiurile portului pescăresc sose mereu alte vase înzestrate cu tehnica modernă. Aceste vase rezistă la orice furtună și pot pescui în Marea Barents și în nordul Atlanticului luni de-a rândul, fără să revină în port.

Înapoiașii din larg, marinarii de pe vasele pescărești admiră lumina electrică vie din orașul Murmansk, care rivalizează cu aurora boreală.

În regiunile polare nu există un alt oraș atât de mare ca Murmansk, nici în Alaska, nici în Canada, nici în Groenlanda și nici în Norvegia.

În orașele înfloritoare ale Țării Sovietice

IN ORAȘUL-EROU ODESA

Oraș al tradițiilor de luptă revoluționară, care păstrează legenda cruciatului „Potemkin” și a caveriei roșii a lui Kotovski, a „Iskrei” leniniste ce se aducea pe ascuns în Rusia de către foștiști, în buncarele vapoarelor și a zărilor clandestine „Comunist” care se tipărea în anii intervenției în catacombe — Odesa și-a dobândit în anul Marelui Război pentru Apărarea Patriei o glorie nepieritoare pentru vitejia cu care s-a apărât.

Pe frontispiciul minunatei clădiri a gării, construită în anul 1952 în locul vechii gări distruse de fasciști, stă scris: „Orașului erou gloriei”.

În minunata Odesă muncitoare, pe care au cîntat-o Pușkin și Malakovski, oamenii muncii obțin mereu noi succese în producție. De aici, de pe conveierele uzinei „Inșurecția din Januarie” pleacă spre toate șantierele din U.R.S.S. puternicele macarale. Cablurile și funiele de cineră ale uzinei de cabluri și funii sunt trimise pescarilor din Liepat și Astrahan, constructorilor din Moscova, vaselor de pe Marea Baltică și Marea Neagră. Plugurile fabricate de uzina „Revoluția din Octombrie” din Odesa ară

ogorele din Letonia și pământurile înfienite din Kazahstan.

Odesa — oraș al uzinelor fruntaș, al instituțiilor de învățământ superior — este în același timp o frumoasă stațiune balneară. Dar ceea ce este mai important în Odesa, este portul ei maritim, care ocupă primul loc după Leningrad. De aici pleacă vapoare spre porturile țărilor de democrație populară, ale Orientului Apropiat și îndepărtat, spre Antarctica, spre țămurile Chinei, Indiei, Australiei.

Prin punerea în funcțiune a canalului navigabil Volga-Don „V. I. Lenin”, din Odesa pleacă mărfuri spre numeroase orașe ale U.R.S.S.

Din port ajungi în oraș urcînd scara „Potemkin”. Pretutindeni, pe străzi — copaci umbroși, scuaruri cu flori, iar alături de ansamblurile de clădiri vechi, se înalță casele construite recent.

„Odesa. Vladimir Petrovici Filatov”, „Odesa. Medicul oculist-șef”, „Institutul experimental al maladiilor de ochi”, „Academicianul Filatov” din Ucraina — aceste numeroase scrisori cu adrese scrise în cîte două limbi — rusă și chineză, rusă și bulgară, rusă și română — au toate aproape același conținut. Institutul, condus de savantul Filatov, este vestit pentru lucrările sale în domeniul transplantării corneei și al terapiei

tesuturilor. După metoda lui V. P. Filatov, Erou al Muncii Socialiste, în Uniunea Sovietică au fost făcute mil de operații care au redat oamenilor bucuria muncii, a creației, a frumuseții lumii înconjurătoare.

Locuitorii Odesei sînt iubitori de tot ce este artă, teatru, arhitectură, pictură, literatură, muzică. Teatrele din Odesa pun cu succes în scenă cele mai bune opere ale clasicii ruse și ale scriitorilor sovietici contemporani.

Conservatorul din Odesa educă talente din popor în spiritul tradițiilor nobile ale culturii muzicale clasice ruse și ucrainene. Această instituție de învățământ superior, care este una din cele mai vechi din Odesa, constituie mîndria orașului, deoarece aici sînt păstrate portretele lui Ceal-kovski și Rimski-Korsakov, purtînd autografele marilor compozitori, dedicate primilor absolvenți ai conservatorului.

Iar seara, cînd pe bulevardele largi și drepte se aprind girlandele luminiilor multicolore, prînd a luci și primele stele deasupra coloanelor albe ale splendorii Palatului pioniștilor, deasupra monumentului de bronz al lui Pușkin, înălțat de cetățenii orașului cu prilejul comemorării a 50 de ani de la moartea genialului poet.

Noi orașe pe harta U. R. S. S.

Pe hărțile geografice ale Uniunii Sovietice au apărut cîteva orașe noi.

Orașul Angarsk, cel mai tînăr oraș din Siberia de est, e situat în apropiere de lacul Baikal, pe malul unui din afluenții fluviului Angara, se dezvoltă în ritm rapid. Pe locul unde acum cîteva ani mai fremătă taiga, se înalță în prezent cîntare de case confortabile, au fost construite șosele asfaltate. Într-un scurt interval de timp, la Angarsk au fost clădite 14 școli teoretice, o școală tehnică industrială, zece de magazine.

Orașul Alimelevsk noul centru al industriei petrolifere a R.A.S.S. Tă-

tară — este de asemenea foarte tînăr. Institutul de proiectări de orașe din Moscova înlocuiește în prezent un plan general de dezvoltare a orașului Alimelevsk, prevăzută pentru 20—25 ani. Dar de pe acum aici au și început vaste lucrări de construcție: se înalță o serie de clădiri frumoase cu mai multe etaje, se amenajează parcuri și bulevarde frumoase.

În noul oraș se prevede să se construiască în fiecare an case de lo-

cuit cu o suprafață totală de 40.000m².

Aici se vor construi de asemenea clădiri pentru un teatru, o școală muzicală, o filarmonică, cîteva cinematografe. A fost aprobat proiectul de construcție a unui palat cultural, care va avea o sală de spectacole cu o capacitate de 500 locuri.

Instituția de proiectări de orașe elaborează în prezent schemele și planul unui nou oraș în golul Nahodka, din Orlenul îndepărtat, precum și ale orașului Volski, situat la nord de hidrocentrala de la Stalingrad.

Komsomolsk pe Amur — orașul tineretii

Komsomolsk pe Amur „Orașul tineretii” — este într-adevăr încă foarte tînăr: el are abia vârsta de 22 de ani. Dar în acest interval de timp relativ scurt, orașul al cărui primii constructori au fost comsomoliștii veniți din cele mai diferite colțuri ale Țării Sovietice, în îndepărtata taigă a devenit un important centru industrial și cultural al Orientului îndepărtat.

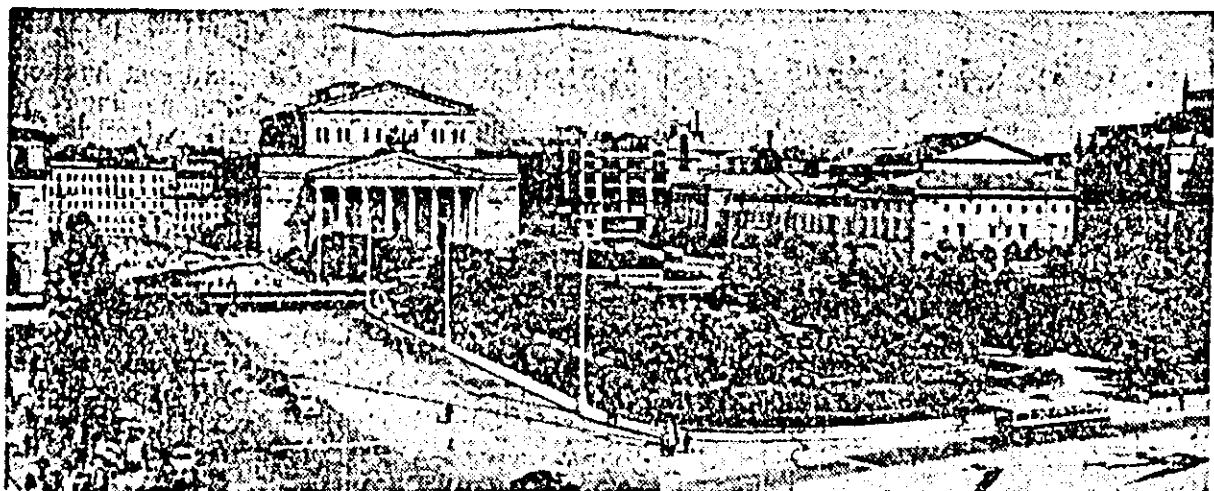
De-a lungul străzilor drepte și largi ale orașului se înalță blocuri cu multe apartamente. În toate raioanele orașului se află parcuri, scuaruri și stadioane sportive. Numărul livezilor de pomi fructiferi crește necontenit. Orașul are 61 de biblioteci, peste 40 de case de cultură și cluburi.

În Komsomolsk pe Amur continuă lucrările de construcție și amenajare. În 1953 locuitorii orașului au primit peste 50.000 m. p. de suprafață locativă nouă. De asemenea au fost construite numeroase instituții social-culturale. Numai în raionul „Stalin” au fost construite trei școli, trei grădinițe de copii și două creșe, s-au deschis opt magazine noi.

Crește și se înfrumusețează nu numai centrul orașului, ci și periferiile lui.

În prezent, în oraș sînt în curs de construcție case cu o suprafață locativă totală de aproximativ 100.000 m. p.

Moscova astăzi

Una din plefele centrale ale Capitalei sovietice

Voroșilovgrad — unul din cele mai mari orașe ale R. S. S. Ucrainene

Voroșilovgrad este unul din cele mai mari centre industriale și culturale ale Republicii Ucrainene. În anii Puterii Sovietice, orașul s-a transformat, devenind de nerecunoscut. Din vechiul Lugansk, glorios prin trecutul său revoluționar, au rămas numai minunatele tradiții păstrate cu cîinste de oamenii muncii din Voroișlovgradul zilelor noastre. Pentru meritele sale față de Patrie, în primul an al înstaurării și consolidării Puterii Sovietice, orașul Voroișlovgrad a fost decorat cu ordinul Drapelului Roșu.

Pe căile ferate sovietice circulă pu-

ternicele locomotive fabricate de muncitorii din Voroișlovgrad, care se remarcă prin înaltele lor calități de exploatare.

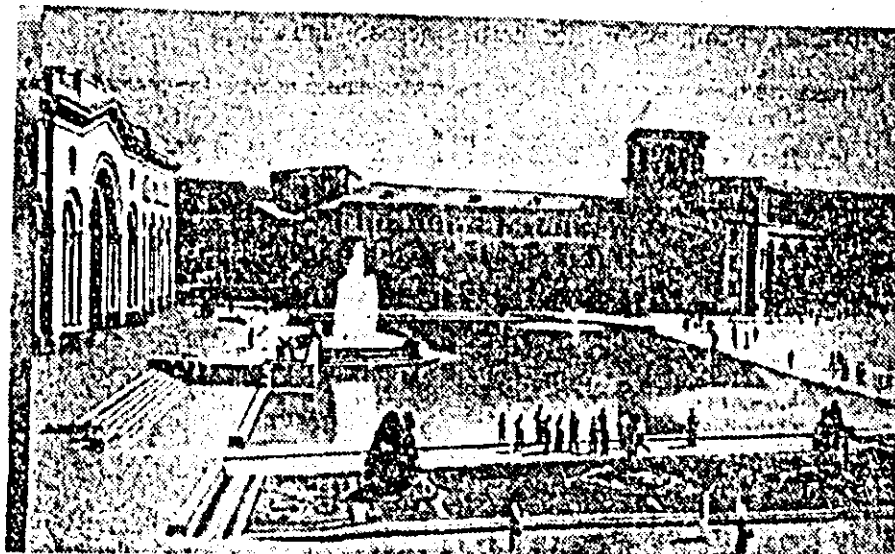
Paralel cu construcția de locomotive, în anii de după război în acest oraș au luat ființă și alte ramuri industriale. În locul fostelor ateliere de reparat vagoane s-a ridicat uzina „Parhomenko”, care produce utilaj complex pentru industria cărbunului, Uzina „Budionii” fabrică motoare și prese pentru agricultură. Muncitorii forestieri din U.R.S.S. apreciază în mod deosebit produsele uzinei „Rud”. Regiunilor de valorificare a pămîntu-

rilor înfienite li se expediază produsele uzinei „20 ani de la Revoluția din Octombrie”. Întreprinderile industriale ușoare și alimentare din Voroișlovgrad produc țesături fine, vase emailate, instalații de baie, mobilă, produse zaharose, paste făinoase și altele.

În oraș au apărut străzi noi — Sovetskaya Kotelnikova... Teatrul orașenesc a fost reconstituit. Noua casă a tehnicii este una din cele mai frumoase clădiri ale orașului. A fost construit un mare spital.

S-a lărgit considerabil și rețeaua instituțiilor culturale-educative ale orașului.

Erevan — capitala Armeniei

Plaja „V. I. Lenin” din Erevan

Orașul Tașkent în anul 1954

Recenta sesiune a Sovietului orașenesc Tașkent de deputați al oamenilor muncii a aprobat bugetul pe 1954 al capitalei R.S.S. Uzbeke. Pentru dezvoltarea continuă a gospodăriei comunale și pentru amenajarea orașului Tașkent a fost alocată o sumă de 350.000.000 ruble.

În anii Puterii Sovietice, în locul ulicioarelor și fundăturilor înguste și întorochiate dinainte de revolu-

ție au apărut bulevarde largi, parcuri, grădini și scuaruri. Au fost construite cvartale cu blocuri de locuit cu mai multe etaje, teatre și palate de cultură. La Tașkent există numeroase instituții sanitare: Institutul de medicină, sanatori, clinici și dispensare.

Guvernul Sovietic alocă fonduri importante pentru construcția și amenajarea Tașkentului.

Decada manifestărilor culturale în cinstea zilei de 23 August

Întîlnire cu scriitorii noștri

Cu prilejul inaugurării festive a „Decadei de manifestări culturale în cinstea celei de a zecea aniversări a eliberării patriei noastre”, la librăria „Cartea Rusă” din Arad a avut loc o întîlnire între scriitorii din București și cititorii din localitate.

Iubitorii cărții au avut bucuria să vadă în seara zilei de 13 august pe scriitorii Ion Pas, Ștefan Iureș și Haralamb Zîncă.

În localul librăriei, pavozat de sîrbătoare, se puteau citi lozinci care vorbeau de avîntul cultural din țara noastră. Stîndurile de cărți te îmbia în toate părțile. În mijlocul sălii o masă rotundă, ornată în galben, atrăgea atenția vizitatorilor.

Pe masa aceea erau numai cărți de ale celor trei scriitori: cele două cărți, recent apărute, ale lui Ion Pas, „Lănturi” volumul IV și „Va veni ziua”, „Urmasii lui Roșia” de Ștefan Iureș și „Cazul R. 68” al lui Haralamb Zîncă.

Festivitatea a început puțin după orele 19, cu un cuvînt de bun venit rostit de tov. Ion Jivan, responsabil cu cîneclul literar „Al. Sahia” din localitate.

Romanțierul Ion Pas a rostit apoi o cuvîntare închinată marelui sîrbătorii a eliberării. După ce a amîntit de viața grea a scriitorilor din trecut, a arătat cu o bogăție de cifre, realizările regîmului nostru. Vorbitorul a arătat că în anii puterii populare numărul teatrelor a devenit de șase ori mai mare, numărul reprezentărilor „Scriitorii pierdute” a lui Caragiale e de cîteva ori mai mare în ultimii cinci ani, față de 200 de reprezentații în cei șasezeci de ani ai dominației burgheziei.

Și cifrele au continuat, arătînd lupta regîmului nostru pentru înălțarea

rea tuturor plăgilor sociale lăsate de burghezie, marca campanie de stirpire a analfabetismului, încheindu-se cu prezentarea trairului fericit al scriitorilor de azi.

Ștefan Iureș a citit apoi una din poeziile sale preferate, „Ciobanul din Țara moșilor”, reflectînd atît de bine față de muncă a omului nou, educat de partid, și poezia în manuscris „Partidului”, imn închinat detașamentului de avangardă a clasei muncitoare.

Haralamb Zîncă a citit un fragment din „Ultimul atac”, care e o evocare a eroismului ostașilor sovietici, publicată în revista „Viața românească” nr. 5—1954.

Numeroși iubitori ai cărții au vizitat încă din primele ceasuri „Bazarul Cărții”, exprimîndu-și admirația față de aspectul sîrbătoresc al acestei frumoase expoziții.

Sînt expuse aici cărțile recent apărute, alături de operele cele mai valoroase ale literaturii românești și străine, ceea ce a atras vizitatorii, care au cumpărat un număr mare de volume, vindute acum cu o reducere de 10 la sută.

Dintre zeci de vizitatori, tov. Ladislav Hönig, turnător de la fabrica „Iosif Rangheț” a cumpărat de la standul de cărți tehnice mai multe volume. Tov. Petru Oniță, de la secția de învățămînt a statului popular a fost atras însă mai mult de standul de cărți ideologice de unde a cumpărat și el cîteva volume.

Pînă seara tîrziu la „Bazarul Cărții” a fost multă animație. Pînă la ora închiderii sutele de vizitatori au trecut pe la fiecare stand, au răsfoit cărțile preferate, editate în bune condiții tehnice. În seara aceea, mulți dintre ei și-au înzestrat bibliotecile personale cu noi volume.

Spectacole cu „O noapte furtunoasă”

În cadrul decadei de manifestări culturale în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre, miercuri 18 august și sîmbătă 21 august, pe scena teatrului de vară, colectivul Teatrului de stat din Arad va reprezenta piesa „O noapte furtunoasă” de I. L. Caragiale, în regia cunoscutului actor Aurel Decu, care

va interpreta și rolul Jupînului Dumitrache.

Artistul Aurel Decu, atît de cunoscut spectatorilor în cei șase ani de funcționare a Teatrului de stat din Arad, împlinește acum 40 de ani de muncă rodnică pe tîrîmul teatrului românesc.

CĂRȚI NOI

— apărute sau în curs de apariție în cadrul Decadei —

LUCRĂRI ȘTIINȚIFICE ȘI TEHNICE

V. BABEȘ: *Pagini alese*. Editură de Stat pentru literatură științifică. 278 pag. 9,10 lei.

C. I. PARHON: *Opere alese*. (Vol. I). Editura Academiei R.P.R. 372 pag. 21,50 lei. *Studii și referate privind Istoria României* — din lucrările sesiunii lărgite a Secțiunii de științe istorice, filozofice și economice-juridice a Academiei R.P.R. (21—24 decembrie 1953). Editura Academiei R.P.R. Partea I-a și partea a II-a 2010 pag. 65,70 lei.

Acad. S. STOILOV: *Teoria funcțiilor de o variabilă complexă*. (Vol. I). Editura Academiei R.P.R. 308 pag. 10,65 lei.

G. VRINCEANU: *Geometrie analitică și proiectivă*. Editura Tehnică. 548 pag. 21,15 lei.

S. CARAUȘU: *Tratat de ichtiologie*. Editura Academiei R.P.R. 802 pag. 25 lei. Conf. dr. PAUL PRUTEANU: *Spitalul unificat*. Editura de Stat pentru literatură științifică. 594 pag. 29,10 lei.

N. LUNCA și V. OTEL: *Lupta contra stîrîlății la animalele domestice*. Editura Agro-Silvică de Stat. 268 pag. 10,70 lei.

P O E Z I E

A. TOMA: *Cîntul vieții*, ediția a III-a adăugită (Versuri alese — 1891—1954). E.S.P.L.A. 532 pag. 8,50 lei.

NINA CASSIAN: *Florile patriei*. Editura Tineretului. 48 pag. 1,80 lei. NICOLAE TAUTU: *Alindrie*. Editura Militară a M.F.A. 184 pag. 8 lei.

GEORGE DAN: *Rapsodia marinărilor* (poem). Editura Tineretului 214 pag. 9,40 lei.

CEZAR PETRESCU: *Ajun de revoluție 1848*. E.S.P.L.A. 202 pag. 2,95 lei.

GALA GALACTION: *Nuvele*. E.S.P.L.A. 248 pag. 2,30 lei.

EUSEBIU CAMILAR: *Livezile tinere* — povestiri. E.S.P.L.A. 172 pag. 1,90 lei.

ION PAS: *Va veni o zi...* — povestiri. Editura Tineretului. 206 pag. 3,85 lei.

I. LUDO: *Domnul general guvernază*, ed. a II-a, roman. E.S.P.L.A. 494 pag. 8,60 lei.

DUMITRU CORBEA: *Barbu Lăutaru* — scenariu. E.S.P.L.A. 144 pag. 1,45 lei.

MIRCEA ZACIU: *Amiază unei revoluții* — scenariu. E.S.P.L.A. 230 pag. 3,05 lei.

GH. DORIN: *Directorul nostru* — nuvelă. E.S.P.L.A. 170 pag. 1,60 lei.

PETRU VINTILA: *Ciobanul care și-a pierdut oile* — povestiri. Editura Tineretului. 154 pag. 3,05 lei.

N. VALMARU: *Prin București*: reportaj. Editura Tineretului. 108 pag. 2 lei.

CĂRȚI PENTRU COPII

PETRE ISPIRESCU: *Sarea în bucate*. Ilustrații de Victor Apostol. Editura Tineretului. 28 pag. 2 lei.

TUDOR ARGHEZI: *Prisacă*. (versuri). Ilustrații de Marcela Cordescu. Editura Tineretului. 36 pag. 4,15 lei.

MIOARA CREMENE: *Primăvara noastră*. (versuri). Ilustrații de Tina Vall. Editura Tineretului. 52 pag. 2,20 lei.

CALIN GRUIA: *Poveste mică pentru cei mici*. Ilustrații de Eva Cerbu. Editura Tineretului. 32 pag. 1,40 lei.

Cuplajul de pe stadionul Locomotiva

Duminică s-au desfășurat pe stadionul „Locomotiva”, în cuplaj, două întîlniri de fotbal din cadrul campionatului categoriei B. Rezultatele ambelor întîlniri sînt juste. Cele două echipe oaspe, datorită faptului că au practicat un joc mai legat și au fost mai eficace în fața porții, au câștigat pe merit.

Metalul Baia Mare — Constructorul Arad 1:0 (1:0)

La începutul jocului, oaspeții au o perioadă de dominare și ratează cîteva ocazii. În minutul 19, ei reușesc să înscrie singurul punct al partidei prin Takács. După pauză, Constructorul atacă insistînd dar rezultatul rămîne neschimbat. Pînă la

terminarea jocului Balázs și Matson ratează cîteva situații clare de gol.

Minerul Lupeni — Locomotiva Arad 3:1 (1:1)

Minerul Lupeni a cucerit o meritată victorie. În timpul celor 90 de minute de joc inițiativa a aparținut echipei oaspe. Golurile la această întîlnire au fost marcate pentru Minerul Lupeni de Nemes (2) și Putz; pentru Locomotiva a marcat Stan.

Celelalte rezultate înregistrate în etapa I-a a campionatului de fotbal de categoria B, din retur: Locomotiva Cluj—Flacăra Medias 1:1, Locomotiva Oradea—Metalul Reșița 2:1, Metalul Oradea—Dinamo 6 București 0:0, Flamura roșie Cluj—Avîntul Reghin 2:2.

IN ÎNTÎMPINAREA MĂREȚEI ANIVERSĂRI

Se dezvoltă industria ușoară și alimentară din regiunea noastră

Intr-o întreprindere cu o largă capacitate de producție

O serioasă dezvoltare a luat în anul regimului democrat-popular și întreprinderea de Produse Lactate din orașul Arad. De an de an această fabrică și-a lărgit neîntrerupt producția pentru a da oamenilor muncii cât mai multe produse alimentare. După planul largărită a C.C. al P.M.R. din august 1953, fabrica a fost în mare parte înzestrată cu utilaj modern, care a mărit mult capacitatea ei de producție. În ultimul timp s-au introdus sortimente noi și a crescut considerabil cantitatea de produse lactate destinate oamenilor muncii.

În urmă cu câțiva ani, fabrica avea o producție restrânsă și un număr redus de sortimente. Pe măsura cerințelor tot mai mari de produse alimentare, ea s-a dezvoltat în fiecare an tot mai mult. Înainte, în secția de pasteurizare a laptei se lucra cu un aparat vechi care nu pasteuriza decât 1000 kg. lapte pe oră, iar spălarea lui se făcea pe cale manuală. De curând, fabrica a fost înzestrată cu o instalație de pasteurizare a laptei modernă și complet automatizată ce poate pasteuriza 36.000 litri lapte și concomitent 6000 litri smântână.

În secția de brânzeturi, nu de mult a fost instalat un nou malaxor de frământat brânză, cu o capacitate de 500 kg pe oră. În urma folosirii acestui malaxor producția de brânzeturi a crescut simțitor.

Cantitatea de lapte necesară fabri-

cației, procurată din colectări și contractările făcute cu producătorii din regiunea noastră, este transportată în fabrică cu cele trei autocamioane noi, marca „Molotov”, cu care întreprinderea a fost înzestrată în cursul acestui an.

Datorită utilajului perfecționat de care dispune fabrica, colectivul ei de muncitori și tehnicieni reușește să dea consumatorilor produse lactate tot mai multe și de mai bună calitate. Desfășurând larg întrecerea socialistă în cinstea zilei de 23 August, colectivul fabricii a depășit planul producției globale pe luna iulie cu 19 la sută, îndeplinind în același timp în întregime și planul pe sortimente. Producția fabricii este în plină creștere.

Muncitorii și tehnicienii din această întreprindere nu sînt preocupați numai de mărirea capacității de producție a fabricii ci și de continuarea creșterii a numărului de sortimente. Dacă în urmă cu câțiva ani se producea aici numai unt, lapte pasteurizat și caseină, acum se produc pe scară largă și brânzeturi și produse dietetice. Anul acesta în secția de brânzeturi a fabricii a început fabricarea brânzeturilor de tip superior ca brânza Camembert, o brânză fermentată, foarte plăcută la gust. În acest scop a fost amenajată o secție de fabricare cu utilajul corespunzător.

În urmă cu câteva luni a fost cre-

ată în fabrică o nouă secție de brânzeturi. Aici se produce brânză de Dorna și caseină. Secția este înzestrată cu un malaxor de frământat și cu mașini de tocat.

Odată cu fabrica, a crescut și numărul muncitorilor. Astăzi întregul colectiv se mîndrește cu muncitorii ca: Elisabeta Zelter, Iuliana Farcaș, Iolanda Farcaș, Elisabeta Medvei, fruntașe în întrecerea socialistă.

Condițiile de lucru și de trai ale muncitorilor sînt din cele mai bune. În fabrică se lucrează în condiții cu totul igienice. Prin înzestrarea fabricii cu utilaj modern, eforturile fizice au fost în cea mai mare parte înlăturate.

În urma creșterii simțitoare a producției, salariul mediu pe cap de muncitor a crescut cu 200 la sută, față de anul precedent. Grija conducerei fabricii pentru muncitori se manifestă și în direcția construirii de locuințe individuale pentru aceștia.

Întreprinderea de Produse Lactate din orașul nostru contribuie din plin la aprovizionarea populației cu produse foarte mult căutate și de cea mai bună calitate. Ea are mari perspective de dezvoltare în viitor, cu dovadă a griji partidului și guvernului pentru creșterea producției alimentare în vederea permanenței ridicării a nivelului de trai al poporului muncitor.

Corneliu V. Săbău

Cadre noi din rîndurile femeilor

Pe tov. Ludovic Szemenyei l-am găsit în secția de lustruit a fabricii de mobilă „Gheorghe Dozza”. Tocmai arătase unei muncitoare venite de curînd în fabrică, cum să lustruieze mobila și acum privește mulțumit la operațiile efectuate de muncitoare.

Lustrul mobilei este un lucru foarte important — a început tov. Szemenyei. Timpul dau forma vitoare mobile, o sculptează, introduc întarziile. Dar, dacă mobila ar fi pusă numai așa în vânzare, ea n-ar prea avea trecere. Ceea ce într-adevăr încintă ochiul, ceea ce-i dă frumusețe și eleganță mobilei, este și vopseaua, lustrul. De aceea, colectivul secției de lustruit își dă toată atenția ca să facă toate aceste operațiuni în condițiile cele mai bune.

Și toate aceste lucruri — continuă tov. Szemenyei — sînt executate de femei. Eu am lucrat tot aici și înainte, cînd fabrica era a patronului Lengyel. Atunci, aici nu lucrau decât bărbați. Într-un timp lucrau și două femei, dar ele erau folosite mai mult la munci auxiliare.

După naționalizare, fabrica s-a dezvoltat mult. Față de anul 1948, valoarea producției globale și producția marfă s-a dublat. O serie de secții au fost lărgite. Întreprinderea a fost înzestrată cu mașini noi, printre care un frezor modern de mare capacitate. S-au realizat apoi o serie de

micșor mecanizări, în urma dezvoltării mișcărilor inovatorilor și raționalizatorilor. Numărul mare de comenzi pentru mobilă a făcut să crească și sarcinile secției de lustruit.

Înainte la o masă lucrau cîte 4 oameni — zise însoțitorii. Închipuși-vă ce înghesuială, în ce condiții neigienice trebuia să lucrăm. Acum la o masă lucrează un singur om, iar sala mare, cu o bună ventilație, face ca mirosul greu răspîndit de substanțele chimice cu care lucrăm, să fie înlăturat.

Înainte — interveni din nou maestrul — nu numai femeile, dar nici bărbații nu erau ajutați să-și însușească meseria. Patronului îi trebuiau numai oameni calificați, să nu-și mai bătă nimeni capul cu ei, ci să producă direct, pentru a-i aduce venituri cît mai mari. Îmi amintesc că la cîteva zile după angajarea mea, au fost dați afară un mare număr de muncitori. Și așa a mers tot timpul. Niciodată nu s-a întîmplat să se calibre cineva în fabrică. Or, acum, o sarcină principală a noastră este să formăm cadre noi. În fiecare zi intră pe porțile fabricii noi tineri pentru angajare.

În secția de lustruit femeile au ajuns la o așa înaltă calificare încît din simple muncitoare au devenit responsabile de brigăzi, fruntașe în muncă. Printre acestea se numără Maria Truța, Hedviga Peltzer, Ghizela Moravski și Elena Jivan. Tov. Cornelia Orban a venit tocmai de la Căicir. La început era neîndemînică. Acum a devenit una din cele mai bune lustruitoare. Tov. Iulia Halas lucra înainte la depozitul de lemne, ca muncitoare necalificată. Acum învață meseria de bălăuțitoare. Datorită muncii lor însoțite în cîntecul zilei de 23 August, în luna iulie secția sîntuie și-a depășit norma cu 100 la sută.

M-am putut convinge de grija ce se acordă tinerelor cadre și în alte secții ale întreprinderii. Pentru a satisface cererile populației, s-a înființat de curînd o nouă secție de tapițerie. Prin înființarea acestei secții, fabrica dă în fiecare lună cu 200 — 250 mai multe somiere de larg consum decît dădea înainte. În această secție lucrează numai tineri, care se califică în prezent pentru meseria de tapițier. Singurul om mai în vîrstă în secție este maestrul Iosif Zimmer.

În secția de împachetat, slau mobilele gata pentru expediat: canapele îmbrăcate în pinză înflorată, mese cu întarzi, fotolii lucrate artistic și îmbrăcate cu plus roșu. Împodobind birourile, frumusele încăperi ale „Casei Școlii”, ori casele oamenilor muncii, ele vor vorbi de măiestria celor ce le-au construit, muncitorii de la fabrica „Gheorghe Dozza” din Arad, care se dezvoltă pe zi ce trece.

Livia Popa

Fabrica de conserve din Gurahonț după zece ani

Prin anul 1944 pe vechile ruine ale unei fabrici de ciment din Gurahonț, părăsită de patronii săi, „Centrocopolul”-ul a început să construiască o fabrică de marmeladă. La început producția era mai mică, însă treptat a crescut, ajungîndu-se astfel, ca în prezent să dea tot mai multe produse necesare oamenilor muncii.

După ce fabrica a trecut în cadrul Ministerului Industriei Alimentare, s-au introdus noi sortimente, în cantități tot mai mari. Astfel, s-a trecut la conservarea legumelor, a cartofilor, a sfelei, etc. prin uscare. În anul 1952, fabrica a fost înzestrată cu două cazane vacuum automate pentru prepararea marmeladei, care dau o producție mai mare decît toate celelalte cazane ce le-a avut fabrica la un loc.

Muncitorii fabricii se străduiesc să dea produse tot mai multe, perfecționînd mașinile, realizînd inovații și raționalizări, în vederea măririi productivității muncii. Bunăoară lăcătușii Vilhelm Kugler și Ioan Tenczer au construit o pompă care conduce automat materia primă pînă în cazanele vacuum. Înainte, această operație o făceau oamenii în condiții mai grele de muncă, transportînd materia primă cu niște ciubere mari. Prin introducerea acestei pompe, au fost eliberați doi oameni și folosiți în alte munci, nu se risipește nimic din materia primă și se lucrează în condiții mult mai igienice.

Nu de mult s-a construit, din resurse interne, o mașină de curățat cartofi, iar a doua mașină de felul acesta este în curs de terminare.

Această mașină are o productivitate cu mult mai mare decît cele vechi existente, curățînd foarte subțire coaja, nerisipind din cartofi aproape nimic. Dar avantajele acestei mașini nu sînt numai acestea. Prin punerea ei în funcțiune înlocuiește munca a 12—15 muncitori care lucrau la încălcarea, descărcarea și spălul cartofilor după curățirea lor de coajă, deoarece această mașină spală automat legumele. Peste puțin timp se va pune în funcție banda rulantă la secția turnare a marmeladei, care se face tot din resurse interne, ceea ce va ușura foarte mult eforturile fizice ale muncitorilor. Tot pentru ușurarea muncii fizice, s-au construit două cărucioare pentru transportul materialelor prime.

În vederea îmbunătățirii calității produselor, conducerea fabricii se preocupă îndeaproape de ridicarea nivelului profesional al muncitorilor. Nu de mult, mai mulți muncitori s-au calificat în meseriile de fierbători la cazanele duplicate, vacuumiști, etc. Unii dintre ei care și-au însușit bine meseria, au primit posturi de răspundere în procesul de producție, cum sînt de pildă, tov. Gheorghe Halic, care a ajuns maestrul de fa-

bricație și tov. Ioan Moțiu, care din simplu muncitor a devenit brigadier. Pentru a folosi din plin capacitatea utilajului și pentru a da produse tot mai multe, această fabrică lucrează cu 2—3 schimburi.

După planul largărită a C.C. al P.M.R. din august 1953, muncitorii au luptat cu și mai mult elan pentru a da mai multe produse, mai bune și noi sortimente. Desfășurînd larg întrecerea socialistă, organizînd bine munca, aplicînd o serie de inovații, etc., colectivul fabricii a realizat planul la toate sortimentele pe primul semestru al anului 1953 în proporție de 103,68 la sută. Pe sortimente în primul semestru planul a fost depășit la marmeladă cu 6,11 la sută, la gemuri cu 7,37 la sută, la sirop cu 2,41 la sută, producîndu-se totodată 4000 kg. sirop de fragi, sortiment nou introdus în fabricație.

Prin realizările și depășirile de plan din primul semestru al anului curent această fabrică a produs față de primul semestru al anului 1953 mai mult cu 470 tone marmeladă, 11 tone gemuri, 10 tone siropuri și cu 110 tone mai multe legume uscate. În aceste munci s-au evidențiat fierbătoarele de la cazanele duplicate: Zeni Costea, Etelea Stoica, Grațiana Jimon, care muncesc conștincios și cu depășiri zilnice de normă de 13—25 la sută. La fel, Ștefan Baban, Iosif Kugler, Tenczer Benedek, lăcătușii la secția întreținere, repara și îngrijesc bine utilajul lor, iar folcloristul Pavel Tipei, are toată grija ca fabrica să nu sufere din cauza avariilor.

Prin îmbunătățirea sistemului de salarizare a muncitorilor din industria alimentară, a crescut salariul mediu al muncitorilor de la fabrica de conserve din Gurahonț. De exemplu, dacă în luna aprilie ale anilor 1953 și 1954, cînd fabrica lucra din plin, putem vedea o îmbunătățire serioasă a salariului. Tov. Grațiana Jimon a câștigat în luna aprilie anul trecut, cînd era încă valabil vechiul sistem de salarizare, 205,10 lei, iar după noul sistem de salarizare, în luna aprilie a. c. a câștigat 595,55 lei; tov. Rozalia Csányi a câștigat în 1953 luna aprilie 229,41 lei, iar în luna aprilie a. c. a câștigat 595,55 lei și alții. Prin creșterea de condiții de viață tot mai bune, numeroși muncitori, cum sînt Gh. Halic, Ioan Moțiu, Ștefan Baban și alții, și-au instalat defuzoare în casele lor prin care ascultă programele de la stația de radio-ficare.

Muncitorii fabricii de conserve din fructe și legume Gurahonț sînt recunoscători partidului și guvernului pentru creșterea condițiilor de muncă și de viață tot mai bune și luptă neîncetată să dea produse tot mai multe, tot mai bune, pentru oamenii muncii din patria noastră.

Aurel Roșu

Utemista Irina Păll — țesătoare fruntașă

În zilele acestea cu țesătoarele din cadrul secției nu se prea poate intra în vorbă, ele desfășoară o muncă încredată în cadrul întrecerii socialiste pentru îndeplinirea și depășirea angajamentelor luate în cinstea zilei de 23 August. Fiecare luptă cu îndrăgire pentru a da cît mai multe țesături peste plan. Printre țesătoarele fruntașe este și utemista Irina Păll.

Irina Păll își iubeste meseria. Ea a devenit țesătoare încă în anul 1951, iar acum, prin muncă sa sînguină însoțită de devotament față de țesătoare fruntașă. Lucrînd la patru războaie late, la care aplică metodele sovietice Kovaliov, Jandarova și Ciulkih, obține rezultate frumoase în muncă. În primele 7 zile ale acestei luni, a dat peste plan 300 metri țesături de calitate bună.

În întrecere mă străduiesc să folosesc cît mai bine mașinile — spune Irina — deoarece numai prin folosirea întregii capacități a mașinilor de țesut pot să realizez și chiar să depășesc planul zilnic.

Nu de mult în viața utemistei Irina Păll s-a petrecut un eveniment deosebit. A fost aleasă de către utemiștii din brigada nr. 2, șefa de brigadă. Cînd i-a fost încredințată această funcție de răspundere, ea și-a luat angajamentul să lucreze cu și mai multă râvnă.

Tov. Irina Păll reușește să îndeplinească cu cinste îndatoririle unui șef de brigadă. Ea este o bună organizatoare în rîndurile membrilor brigăzii.

Muncitorii tineri din fabrică vorbesc cu mîndrie despre utemista Irina Păll. Ea este considerată una dintre cele mai bune utemiste, fiind aleasă în biroul comitetului organizației de bază U.T.M. pe fabrică unde de asemenea depune o muncă rodnică.

O contribuție de seamă dă Irina Păll și la gazeta de perete pe secție. Ea este responsabilă colecției de redacție și prin muncă sa a reușit să ridice în ultimul timp activitatea „gazelor”. Prin exemplul personal, scriînd articole la gazeta a antrenat și pe ceilalți utemiști să scrie articole.

Pentru a pune la dispoziția oamenilor muncii mai multe țesături de calitate superioară — a spus tov. Irina Păll — sînt hotărîta să pun în practică toate cunoștințele mele acumulate pînă în prezent în meseria de țesătoare. Doresc să împlin împreună cu tovarășele mele din brigada pe care o conduc, cea de a zecea aniversare a eliberării patriei noastre, cu noi și însemnate realizări în muncă.

L. Pelican

Dezvoltarea industriei alimentare în cei 10 ani de la eliberarea României

Pînă la 23 August 1944, industria alimentară, cu excepția cîtorva fabrici de zahăr, ulei, spirit, bere, țigăre și panificație, era formată din ateliere mici, utilizate rudimentar, lipsite de cele mai elementare reguli de protecție a muncii și de igienă industrială pentru apărarea sănătății consumatorilor. Industria de panificație, industria cîrnilor și cea a conserveelor vegetale erau exemple grăitoare în această privință. Cele peste 1.000 de brutării care aprovizionau populația țării cu pine erau în cea mai mare parte insalubre și primitive, iar prepararea pinei se făcea manual, în condiții neigienice. Cele mai multe dintre centrele de tăiere a animalelor erau instalate în barăci de scînduri și șoproane, fabricarea conserveelor vegetale și a produselor zaharoase purta imprimat adînc caracterul producției meșteșugărești.

Pentru a storcea cît mai mult din bogățiile țării și pentru a exploata cît mai intens masele muncitoare, burghezia și moșierimea au înlesnit, pătrunderea capitalului străin și în principalele ramuri ale industriei alimentare. Industria zahărului a fost predată capitalului monopolist belgian și italian, monopolul alcoolului și al tutunului a fost oferit capitalului francez.

Repartizarea pe teritoriul țării a industriei alimentare pînă la 23 August 1944, oglindește de asemenea lipsa de interes a regimului capitalist față de nevoile populației. Provinciile ca Moldova, Oltenia, Dobrogea și altele erau aproape complet lipsite de unități de producție alimentară. Peste 60 la sută din întreaga capacitate de producție în industria uleiului era concentrată în București.

Majoritatea fabricilor din industria alimentară aveau o activitate sezo-

niară. Fabricile de conserve lucrau anual în medie 5—6 luni. Muncitorii erau angajați la începutul sezonului de lucru și erau apoi concediați fără preaviz după terminarea campaniei. Chiar muncitorii permanenți erau înjunghiați de capitaliști într-o neagră miserie și înăpoiere culturală. Este suficient să arătăm că majoritatea brutărilor și peste 80 la sută din muncitorii pescari erau analfabeți. Degradarea industriei alimentare s-a accentuat în timpul celui de al doilea război mondial, cînd, cîntînd cu distrugerile săvîrșite de armatele fasciste în retragere. Puținele fabrici mai bine utilate au fost bombardate, aruncate în aer sau incendiate.

Alături de celelalte ramuri ale economiei noastre și industria alimentară a cunoscut în anii puterii populare o dezvoltare tot mai mare. Principalele obiective puse în fața industriei alimentare după naționalizare au constatat: în refacerea bazei tehnice, lărgirea bazei de materie primă, dezvoltarea vechilor unități și construirea de fabrici noi, precum și permanența îmbunătățire a condițiilor de muncă. Au fost construite și date producției numeroase fabrici noi de pine, de produse lactate, de conserve etc. Multe fabrici existente au fost reconstruite și înzestrate cu cel mai modern utilaj. Industria alimentară numără astăzi în țara noastră 330 de întreprinderi, cu un număr de peste 1100 de unități productive.

Printre acestea în regiunea noastră se găsesc: fabrica de pine de pe lîngă Truseni Panificației Publice, întreprinderea pentru produse lactate, fabrica de marmeladă din Gurahonț, fabrica de conserve „Refacerea”, fabrica de zahăr—Arad, fabrica de paste făinoase „Mira” din Sînicolaul Mic, cooperativa „Unirea”, antrepozi-

tul frigorifer din Arad, construite și dezvoltate în anii puterii populare.

An de an, la dispoziția oamenilor muncii sînt puse cantități tot mai mari de produse alimentare.

Planul producției de pine pe țară, prevede în anul 1954 o creștere de 2,2 ori față de 1938, a pastelor făinoase de 8,7 ori, a biscuiților de 17,6 ori, a preparatelor de carne de 3,1 ori, a uleiurilor comestibile de 3,3 ori, a conserveelor de legume de 11,3 ori, a zahărului de 2,4 ori, față de 1938.

Au fost produse noi sortimente ca: uleiuri comestibile din sămînță de bumbac, conserve de legume gătite, diferite preparate de carne, brînzeturii superioare, lapte acidofil, sucuri de fructe pasteurizate și concentrate, băuturi răcoritoare, berea după rețeta Pilsen și altele. Un produs nou de mare importanță pentru economia noastră este laptele praf. Prima fabrică de praf de lapte livrată în întregime de Uniunea Sovietică a fost pusă în funcție în luna iulie a.c. O mare atenție s-a acordat fabricării de noi produse speciale pentru copii: făină de pesmet, pulbere de mere, marmeladă și bomboane vitaminizate. Succese însemnate în această privință a obținut și colectivul de muncă al cooperativei „Unirea” Arad, care în primul semestru al acestui an a dat cu 60 tone mai multe produse zaharoase și cu 36 tone mai mulți biscuiți față de aceeași perioadă a anului trecut.

Nivelul tehnic la care s-au ridicat unele ramuri din industria alimentară din țara noastră, a dus la înlăturarea în bună parte a procedurilor neștiințifice din procesul de producție. Pentru a rezolva multiplele probleme ale industriei alimentare, au fost create institute de cercetări ali-

mentare și s-a lărgit activitatea institutelor de cercetări piscicole.

Hotărîrile plenare lărgite a C.C. al P.M.R. din august 1953 au însemnat o cotitură pentru industria alimentară. Datorită ajutorului deosebit acordat acestei ramuri de statul democrat-popular, în intervalul de la 1 noiembrie 1953 la 1 mai 1954, în comparație cu perioada corespunzătoare a anilor 1952—1953, s-a realizat un spor de producție de 10 la sută la pine integrală, de 43 la sută la pinea albă și specialități, de 14 la sută la paste făinoase, de 17 la sută la pește, de 101 la sută la conserve de pește, de 72 la sută la lapte. A crescut de asemenea cu 23 la sută producția de zahăr, cu 80 la sută cea de conserve de legume, cu 7 la sută producția de unt, cu 118 la sută de conserve de fructe, etc.

Și la fabrica de produse alimentare „7 Noiembrie” din Arad, s-au realizat peste plan de la începutul anului și pînă la 9 iulie, 1.623 tone făină; 173290 litri spirit și 52.000 litri oțet.

Dezvoltarea mai departe a industriei alimentare este asigurată prin sporirea cu circa 40 la sută a volumului de investiții în anul 1955 față de fondurile alocate în anul 1954. În cursul anului viitor se vor dezvoltă 11 fabrici existente și vor intra în funcțiune alte 20 de unități noi, dintre care o fabrică de zahăr, 9 fabrici de pine, o fabrică de biscuiți, 2 abatoare și altele.

În cadrul dezvoltării industriei alimentare a regiunii noastre va intra în producție în cîntecul zilei de 23 August o nouă fabrică de conserve de bulion în sticle și paste tomate. Noua fabrică, va fi înzestrată cu utilaj modern de înaltă capacitate. Deasemenea, va lua ființă anul viitor o nouă fabrică de mezeluri, iar Fabrica „Mira” precum și unitățile producției alimentare ale industriei locale, vor lua și ele o mare dezvoltare. Partidul și guvernul se preocu-

pă îndeaproape de dezvoltarea agriculturii, care constituie principala bază de aprovizionare cu materii prime a industriei alimentare. Ca urmare a măsurilor luate de partid și de guvern au crescut an de an suprafețele cultivate cu plante tehnice a junglînd în 1954 ca la unele plante tehnice, cum ar fi sfecla de zahăr și altele, suprafața cultivată s-a depășească de 3,3 ori pe cea din 1951. Pînă în 1948, în țara noastră nu se putea vorbi de un învîlmînt care să pregătească cadrele pentru industria alimentară. În ultimii ani, s-a ridicat mult calificarea muncitorilor și tehnicienilor din această ramură. Prin reforma învățămîntului din R.P.R. s-au înființat pentru prima dată școli de toate gradele și pentru industria alimentară. Pentru formarea cadrelor de ingineri, au fost înființate în toamna anului 1948 Institutul de industrie alimentară și Institutul de pescuit și piscicultură, care au pregătit pînă în anul 1953 un număr de 506 ingineri. În cele 11 școli medii tehnice de industrie alimentară au fost pregătite aproape 700 de cadre medii tehnice. Numărul elevilor în aceste școli depășește acum cifra de 3.000. În alte 26 de școli profesionale se pregătesc peste 3.000 de cadre calificate. Școlile profesionale au pregătit pînă acum 4.000 de lucrători calificați în diferite ramuri ale industriei alimentare.

O asemenea școală profesională funcționează și pe lîngă fabrica „Refacerea”—Arad, școală ce pregătește anual un mare număr de cadre calificate.

În anii regimului democrat-popular s-au îmbunătățit simțitor condițiile de muncă și de viață. Muncitorii din industria alimentară primesc echipament de protecție specific locului de muncă, asigurîndu-se sănătatea lor și igiena produselor pe care le fabrică. Pentru dezvoltarea nivelului cultural, în ultimii ani au fost înființate, în întreprinderile din

industria alimentară, 400 biblioteci permanente, 750 de biblioteci volante, 448 de cluburi și culturi roșii. Numărul cărților din bibliotecă a ajuns la peste 600.000 de volume. În acești ani, întreprinderile au fost dotate cu un mare număr de stații de radioficare, aparate de radio și de protecție cinematografică.

Pe lîngă întreprinderile din industria alimentară funcționează astăzi 118 cantine care asigură o masă consistentă pentru circa 35.000 de muncitori și tehnicieni. Între anii 1949—1954 s-au înființat 84 de creșe și cîmine; au fost construite numeroase locuințe pentru muncitori și tehnicieni.

Planul pe semestrul I al anului acesta a fost îndeplinit de Ministerul Industriei Alimentare în proporție de 100,7 la sută. S-au produs peste plan, pine, biscuiți, preparate de carne, conserve de pește, etc.

La obținerea acestui succes au contribuit și întreprinderile alimentare din orașul și regiunea Arad, ale căror colective de muncă au luptat în cadrul întrecerii socialiste pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan la toți indicii.

Datorită măsurilor luate de guvern, realizările obținute la principalele bunuri de consum în cele trei trimestre următoare plenarei C.C. al P.M.R. din august 1953 (trimestrul IV 1953 și trimestrele I și II 1954) arată o importantă creștere față de trimestrele anterioare din 1953 (trimestrele I, II și III 1953). Astfel, producția la pine a crescut cu 4,8 la sută, la paste făinoase cu 7,2 la sută, la conserve de carne cu 21,8 la sută, la preparate de carne cu 13,6 la sută, iar la produse zaharoase cu 41,8 la sută.

În cîntecul zilei de 23 August, oamenii muncii din industria noastră alimentară pun la dispoziția poporului muncitor tot mai multe produse, mai bune și la un preț de cost tot mai scăzut.

Reformatorii de la „American Magazine”

P. KUSENKO

Mărcă revistă lunară americană „American Magazine” cuprinde de mulți ani o rubrică intitulată: „In virtutea legii”. La această rubrică apar stiri despre tot felul de legi absurde în vigoare în Statele Unite. Aici ai de ce rîde!

De exemplu, în statul Pennsylvania este în vigoare o lege care interzice să tragi în braște în zilele de duminică, iar în statul Oklahoma scoaterea braștelor în afara hotarelor statului este considerată infracțiune. Și nu-ți treacă prin cap să vinezi noaptea săopri în statul Louisiana căci acest lucru este de asemenea interzis de lege. În orașul Norfolk (statul Virginia) locuitorii trebuie să aibă grijă ca găinele să ouă numai între ora opt dimineața și patru după amiaza.

Se pare că zeila americană a justiției manifestă o vădită simpatie față de reprezentanții regnului animal!

În statul Kansas se interzice pescuitul prin copci. În orașul Denver (statul Colorado) se consideră ilegal împușcarea iepurilor de casă pe ferestra din urmă a tramvaiului. La Los Angeles o lege specială ocrotește musculițele: este strict interzis în acest oraș să prinzi musculițele care zbură la lumina felinarelor de stradă.

În orașul Wallace (statul Idaho) legea interzice oamenilor să doarmă în colțurile clintilor, iar în orașul Fox Point (statul Wisconsin) stăpînii clintilor trebuie să aibă grijă ca ciinii să se plimbe singuri sau în doi, nu în grupuri. Dacă unul din clintii din Baltimore (statul Maryland) îi trece cumva prin cap să meargă la cinematograf cu un leu viu, el încalcă legea care prevede în mod special o asemenea situație. Dacă un locuitor din Brooklyn manifestă dorința neobișnuită de a adăposti un mîgar în baie riscă de asemenea să intre în conflict cu legea.

Ce alte interdicții mai sînt în vigoare? În orașul Pittsburg (statul Pennsylvania) este interzis dormitul în frigider. La Detroit este interzis să stai în mijlocul străzii și să ciestești un ziar, la New York să porți linguri în buzunar, în statul Massachusetts — să scoți picioarele pe ferestra automobilului. La Los Angeles legea interzice să-ți bați soția cu curea a cărei grosime depășește doi foi (cu excepția cazurilor cînd ea dă în scris o aprobare în acest sens).

Acastă enumerare de legi prostest și absurde ar putea fi continuată, dar și exemplele citate sînt suficiente în fiecare număr, revista „American Magazine” ridiculizează asemenea legi, ie în la deridare, bîșind să se înțeleagă că ele trebuie abrogate odată pentru totdeauna. Dar întreaga activitate reformistă a revistei în domeniul legislației se limitează la ridiculizarea acestor curiozități juridice.

„American Magazine” nu merge mai departe de aceste broaște și șoprlle. În Statele Unite sînt însă în vigoare destule legi mult mai periculoase pentru societate decît acelea împotriva cărora protestează „American Magazine”. Este de ajuns să amintim doar asemenea „exemple” indeobște cunoscute de legislația reacționară ca legile Smith, Taft-Hartley, McCarran și altele, cu ajutorul cărora sînt persecutate elementele progresiste, se desășoară ofensiva împotriva drepturilor muncitorilor, sînt suprimate răsunările „libertăților” burghezo-democratice. Este de ajuns să amintim legile de discriminare rasială.

Așfel, în statul Mississippi, cei ce se pronunță pentru egalitatea socială a albilor și a „celor de culoare” sînt pasibili de închisoare. În Texas, Alabama, Arizona, Arkansas, California, Colorado și în alte state, legea interzice căsătoria între negri și albi. La fabricile textile din Carolina de sud negrit nu au voie să lucreze în aceeași încăperii cu reprezentanții rasei albe. La Birmingham (statul Alabama), negrilor le este interzis să joace domino cu albi. La Atlanta, un frizer „de culoare” nu are dreptul să tundă femei albe. Discriminarea în trenuri, autobuze, tramvaie este un fenomen obișnuit în Statele Unite.

Nu știm ce pedepsă îi așteaptă omul care impune „sără milă” broaște într-o zi de duminică. Nu știm ce pedepsă prevede legislația americană pentru locuitorul din Detroit care se postează în mijlocul unei străzi centrale a orașului și se adîncește în citirea unui „comics”.

Dar se știe foarte bine că dacă în statul Alabama un negru sau un mulatru se va căsători cu o femeie albă, atît bărbatul cît și femeia vor fi condamnați la închisoare între 2 și 7 ani. Se știe de asemenea că în statul Mississippi omul care va îndrăzni să se pronunțe împotriva discriminării rasiale este pasibil de condamnare la închisoare pe termen de șase luni.

Dar toate acestea nu provoacă nici cele mai mici obiecțiuni din partea redactorilor revistei „American Magazine”. Ei consideră că aceste legi draconice sînt lucruri firești. La rubrica „In virtutea legii” nu veți găsi nici una din ele. Și nu este de mirare — căci aceasta se întîmplă în virtutea legii propagandei reacționare! Prin averoale inofensive despre musculițe și iepuri „American Magazine” proteste pe micii burghezi și caută să le abată atenția de la problemele serioase ale respingătoareii realității americane. Prin vorbăria despre legi care stîrbesc „drepturile” gînilor și ciinilor, revista încearcă să abată nemulțumirea de la legile care oprind oamenii.

(Din „Literaturnaia Gazeta”)

Un apel împotriva tratatului „armatei europene”

PARIS (Agerpres). —

Cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării Franței, numeroase personalități din Franța, membri ai mișcării de rezistență franceză, au dat publicității un apel împotriva tratatului „armatei europene”.

„A accepta C.D.E., se spune în apel, înseamnă a abandona suveranitatea noastră, posibilitățile noastre de dezvoltare economică, democrație și pacea”.

C.D.E. va aduce destrămarea armatei franceze și miine, războiul.

Toți cei care din 1940 pînă în 1945 în uniforme sau nu, au luptat și au suferit pentru eliberare, nu vor tolera ca un nou Wehrmacht să fie reconstituit și ca cisma germană să bată din nou cîldarimul orașelor noastre.

Noi spunem „nu” reînarmării germane.

A face o Europă, da, însă nu o fa-

să mică Europă sub egida și dominația unei semi-Germanii înarmate de noi și care revendică deja noi frontiere. Nu reînarmarea germanilor va apropia cele două țări.

Noi sîntem pentru tratate de asistență mutuală și de securitate colectivă în cadrul respectării independenței fiecărei națiuni și a dreptului de a dispune de ea însăși. Acestea poate vor constitui preludivul limitării și controlului armamentelor tuturor statelor.

Camarazi din mișcarea de rezistență, patrioții! Să ne unim în lupta împotriva C.D.E., indiferent de convingerile noastre politice și religioase.

Apelul este semnat printre alții de: P. Alekan, Aragon, Pierre-Bloch, M. Bruguiere, J. M. Domenach, J. Duclos, B. Franchon, generalul Joinville, P. Lebrun, colonel Mannhès, E. Van Der Meersch, Vercors, general Vincent și alții.

Declarația Partidului Comunist din S.U.A.

NEW-YORK (Agerpres). — TASS transmite:

Partidul Comunist din S.U.A. a dat publicității o declarație cu privire la votul senatului în problema punerii în afara legii a partidului comunist.

Votul exprimat în Senat la 12 august cu scopul de a pune partidul comunist în afara legii și de a submina sindicatele — se spune în declarație — reprezintă un amestec ilegal de mecarthysm și politicianism cinic în anul alegerilor... Acest proiect de lege, strecurat fără a fi examinat și fără adevărate dezbateri cu ajutorul unor propuneri incomplete făcute în pripă, este irațional și neconstituțional. Acest proiect de lege reprezintă o încercare de a strecura un mijloc, odios muncitorilor, de subminare a sindicatelor sub masca hiteristă a luptei împotriva comunismului.

Oamenii muncii organizați și opinia publică liberală trebuie să declare Congresului și președintelui protestul lor împotriva acestui important pas spre fascism... Partidul comunist cheamă la respingerea acestui proiect de lege. „Partidul comunist — se spune în declarație — se va uni cu oamenii muncii organizați și cu toți americanii iubitori de libertate pentru a protesta împotriva acestui proiect de lege în Congres, în instanțele judecătorești și în fața întregii opinii publice.”

In Japonia se cere stabilirea de schimburi comerciale cu R. P. Chineză și U. R. S. S.

PEKIN. (Agerpres). — China

Nouă transmite:

Din Tokio se anunță că muncitorii și patronii întreprinderilor industriei metalurgice japoneze cer stabilirea de schimburi comerciale cu R.P. Chineză și U.R.S.S.

Federația națională a sindicatelor muncitorilor metalurgici și holărit ca, împreună cu alte sindicate din ramuri de producție înrudite și cu industriașii să colaboreze la promovarea comerțului cu China și U.R.S.S. și în special să sporească exporturile de produse metalurgice ale Japo-

niel. Federația a hotărît de asemenea să inițieze o mișcare pentru normalizarea relațiilor dintre Japonia, pe de o parte și China și U.R.S.S., pe de altă parte.

Exportul produselor metalurgice japoneze a scăzut în 1953 la 50% din volumul exportului pe 1952 ca urmare a declinului economiei în lumea capitalistă și a politicilor de „embargo” dusă de S.U.A. În acest an, exportul continuă să scadă, iar multe întreprinderi metalurgice și siderurgice au fost nevoite să-și reducă producția și să concedieze muncitorii.

Indonezia nu se va lăsa atrasă în blocuri agresive

DJAKARTA. (Agerpres). — China

Nouă transmite:
În legătură cu declarația primului ministru al Indoneziei, Ali Sasroamidjojo, care a precizat că Indonezia nu va participa la S.E.A.T.O. ziarul „Berita Indonesia” scrie că din declarația primului ministru rezultă limpede că Indonezia nu se va lăsa atrasă în nici un bloc militar agresiv. Indonezia înțelege că pactul Asiei de sud-est înseamnă dezbinarea țărilor asiatice. El înseamnă trimiteră fiilor popoarelor Asiei pe cîmpuri de bătălie care nu au nimic de aface cu interesele popoarelor asiatice. Pactul S.E.A.T.O. înseamnă transformarea Indoneziei într-o bază americană. Indonezia, su-

blinază ziarul, nu poate și nu se va alătura nici unui pact militar. Dar alături de toate celelalte țări asiatice inclusiv R. P. Chineză, Vietnam și Birmania — Indonezia va depune eforturi în vederea instaurării unei zone a păcii în Asia.

În încheiere, ziarul „Berita Indonesia” cere guvernului indonezian să invite și alie țări să colaboreze la crearea unei zone a păcii și la încheierea de acorduri de prietenie, economice, politice și culturale. Indonezia este în măsură să ia inițiativa în ce privește pregătirea unei conferințe îndreptată către realizarea acestui scop ca răspuns la activitatea de pregătire a pactului Asiei de sud-est.

Muncitorii algerieni sprijină lupta poporului tunisian

ALGER. (Agerpres) —

Muncitorii algerieni își manifestă simpatia lor față de lupta de eliberare a poporului tunisian. Ziarul „L'Humanité” relatează că muncitorii algerieni, dînd urmare unei chemări publicată de Biroul Politic al Partidului Comunist din Algeria, au organizat o mare manifestație la Orleansville, localitate din Algeria unde se află închis un număr de patrioți tunisieni.

Populația algeriană a trimis delegați din toate colțurile țării pentru a manifesta la Orleansville în semn de simpatie cu patrioții tunisieni.

La mitingul organizat în urmă manifestăției, au participat fruntași și militanți al Partidului Comunist din Algeria, ai partidelor naționale și democratice, precum și fruntași ai mișcării sindicale și un mare număr de muncitorii europeni și africani.

Un buget al războiului

WASHINGTON. (Agerpres) — TASS transmite:

Congresul S.U.A. a adoptat și a înaintat Casei Albe proiectul de lege care permite guvernului să cheltuiască în cursul exercițiului financiar 1955 — suma de 3.054.000 dolari în cadrul numitului „program al securității mutuale”, adică pentru înarmarea aliaților și partenerilor S.U.A. care au aderat la alianțele și blocurile militare. Peste 2.793 milioane de dolari din această sumă se alocă pentru scopuri militare directe, printre care peste 1,5 miliarde dolari pentru zona Extremului Orient. Proiectul de lege cuprinde o clauză care permite președintelui S.U.A. să exercite presiuni asupra guvernelor Franței și Italiei în scopul asigurării ratificării

tratatului cu privire la „armată europeană”. Clauza sus menționată permite sistarea livrărilor de materiale prevăzute pentru Franța și Italia, în cadrul programelor pe exercițiile financiare 1954 și 1955, în cazul că acest tratat nu va fi ratificat de țările respective.

Proiectul de lege prevede de asemenea livrarea de materiale militare Japoniei. Potrivit proiectului de lege, 100.000.000 dolari sînt alocați pentru desfășurarea activității subversive diversioniste împotriva Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară. Din această sumă guvernul are dreptul să cheltuiască 50.000.000 de dolari în secret, fără a da socoteală Congresului S.U.A.

Greve în Grecia

ATENA. (Agerpres). —

Potrivit relatărilor postului de radio Grecia Liberă, un nou val de greve se desășoară în Grecia. Astfel, funcționarii băncilor din Atena, Salonic și alte orașe au declarat grevă generală cerînd satisfacerea revendicărilor lor economice. De asemenea, 2.000 de muncitori portuari din Pireu au declarat o grevă generală de trei ore cerînd majorarea salariilor cu 25%. Timp de trei ore, orice activitate din port a fost paralizată, în ciuda intervenției administrației portului și a populației. La mitingul care a avut loc în Piața Aghios Dionisos, muncitorii și-au exprimat hotărîrea fermă de a lupta pînă la deplină satisfacere a revendicărilor lor. Au mai declarat grevă muncitorii de la uzinele metalurgice din Pireu. Cel 1.700 de muncitori din industria tutunului din Agrinion luptă pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și pentru alte revendicări.

Declarații provocatoare

PARIS (Agerpres). —

În Germania cancelarul Adenauer declarațiile provocatoare și războinice se fac auzite tot mai frecvent și mai făș. Astfel, ziarul „Liberation”, relatează că, cu prilejul unei manifestații, care a avut loc la Alubeck, președintele Adunării din Pomerania a declarat că frontiera Oder-Neisse este „inacceptabilă”, el revendicînd totodată portul polonez Stetlin.

La Hanovra, A. Kopf, președintele guvernului provinciei Saxonia Inferioară, a declarat că Danzigul este un oraș german și că el trebuie să devină german.

Iată diverse vociferări care trezesc multe amintiri... Însă, se întreabă ziarul „Liberation”, există oare mulți germani care doresc astăzi să moară pentru Danzig?

P E S C U R T

— Arabia Saudită a renunțat la „ajutorul” american care-i era furnizat din 1952 în cadrul „programului de ajutorare a străinătății”. Această măsură a fost luată deoarece guvernul Arabiei Saudite intenționează să finanțeze prin mijloace proprii dezvoltarea țării.

— Se anunță din sursă oficială că recursul adresat de Grecia Organizației Națiunilor Unite în problema Ciprului a fost transmis delegatului permanent al Greciei la O.N.U., Xanthopoulos Palamas, care îl va prezenta la 20 august în fața comisiei competente a Adunării Generale.

— Junta militară aliată la putere în Guatemala a decis să trimită în fața tribunalelor militare toate „de licetele” comise în timpul regnului Arbenz de „membrii gărzii civile, ai partidelor politice și ai organizațiilor cu caracter comunist”.

Este limpede că această măsură urmărește înăsprirea prigoanei deșănțate de colonelul Castillo Armas și elica lui împotriva elementelor democratice din Guatemala.

Spectacole

„GHEORGHE D. I. A.” Decada filmului românesc și sovietic. Azi, 17 august: R.P.R. și Marinică. Repr. 3, 5, 7 și 9.

„NICOLAE BALCESCU”, pînă la 23 August: Echipa de pe strada noastră. Repr. 3, 5, 7 și 9.

„HERBAK JANOS”, pînă la 20 august: Chao-I-Man. Repr. la 3, 5, 7, 9.

„I. L. CARAGIALE”, pînă la 20 august: Micul partizan. Repr. 3, 5, 7 și 9.

„TIMPURI NOI”, pînă la 20 august: 1. Am fost 100.000. 2. Plonieria nr. 4 3. Ultimele ferme. 4. Jurnalul românesc și sovietic. Repr. de la orele 3 în continuare.

„SOLIDARITATEA” (Gai): azi, 17 august: Primăvara la Mos. va. Repr. în zilele de lucru la orele 7.

„MAXIM GORKI”. (Micaela): azi, 17 august: Tineretea lui Chopin. Repr. în zilele de lucru la orele 8.

PROGRAMUL CINEMATOGRAFELOR DIN REGIUNE:

„PETOFI SANDOR” (Radna) pînă la 18 august: Ana Szabo.

„POPULAR” (Sina-Iul Mare): pînă la 18 august: 1 Mai. Nuntașii din Ecker. Pe urmele urșilor din Carpați.

„NICOLAE BALCESCU” (Lipova) azi, 17 august: Lupii și oile.

Franța în fața primejdiei militarismului german

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite:

Ziarul „Pravda” publică sub semnătura „Observator” un articol intitulat: „Franța în fața primejdiei militarismului german”, consacrat discuției în Adunarea Națională a tratatului de la Paris care constituie în prezent evenimentul principal din viața politică a Franței.

De mai bine de patru ani — se spune în articol — opinia publică franceză luptă împotriva planurilor de reînviere a militarismului german, proclamate în mod făș de cercurile guvernante ale S.U.A. De doi ani se desășoară lupta împotriva tratatului cu privire la crearea „comunității defensive europene” care intruchipează aceste planuri. Împotrivirea opiniei publice franceze a contribuit la paralizarea în decursul acestor ani a încercărilor de a înarma făș și de a face loc pe arena europeană a revanșarilor germani. Acest fapt a avut o mare însemnătate pentru interesele naționale ale Franței.

Franța a avut în special posibilitatea — se spune în articol — să-și apere interesele naționale la conferința de la Geneva și a contribuit la rezolvarea cu succes a problemei indochineze. Dacă cercurile guvernante ale S.U.A. și țările care fac bloc cu ele vor înceta politica obstructionistă în rezolvarea echilibrată a problemei germane, atunci se va putea rezolva o problemă care interesează în mod vital popoarele europene și în primul rînd Franța. Totodată, prin rezolvarea ecvivalentă de comun acord a acestei probleme, paralel cu scopurile principale — restabilirea unității Germaniei și încheierea tratatului de pace cu Germania — Franța are posibilitatea să-și asigure și alte interese naționale. Există condiții și pentru un

schimb multilateral de păreri în problema securității generale europene.

Insemnătatea împotrivirii opiniei publice franceze față de ratificarea tratatului de la Paris este evidentă. În legătură cu aceasta se naște întrebarea: În ce situație ar ajunge Franța dacă, contrar voinței opiniei publice, planurile de crearea a „comunității defensive europene” ar fi ratificate de parlament?

Răspunzînd la această întrebare, Observator se ocupă de planurile americane în Europa occidentală care stau la baza tratatului de la Paris.

Adepții tratatului de la Paris, scrie Observator, nu contestă că sarcina principală se reduce la înarmarea Germaniei occidentale. Dar înarmarea Germaniei occidentale în condițiile actuale va duce la reînvierea militarismului și spiritului revanșard agresiv german.

Militariștilor vestgermani le lipsește de acum chiar un singur lucru — o armată bună pentru scopuri de agresiune. Fără forțe armate, presiunea politică directă și expansiunea militară sînt cu neputință. De îndată ce va căpața forțe armate, militarismul german va fi reînviat, recăpătîndu-și înfățișarea înfricoșătoare din trecut. Așa stau lucrurile curentivieră militarismului și spiritului revanșard german.

Reînvierea militarismului german la frontierele Franței — se subliniază în articol — subminează securitatea franceză, iar participarea Franței la o grupare militară închisă a țărilor vesteuropene în care și-ar exercita dominația militaristii germani datorită superiorității lor economice și militare, ar lipsi-o de independență națională și ar subordona-o Germaniei occidentale.

Observator subliniază că dacă cer-

ri să adopte o poziție corespunzătoare intereselor de stat ale Franței, nici S.U.A. nici Anglia nu vor putea să le împiedice.

Trecînd la chestiunea „garanțiilor”, Observator continuă: adepții „comunității defensive europene” declară că acordul de la Paris însuși ar cuprinde „garanții” pentru securitatea Franței. Oare așa să fie? În primul rînd, tratatul de la Paris prin însăși scopurile sale nu poate împiedica pe militariștii vestgermani să comită sub orice preț un act de agresiune împotriva țărilor vesteuropene. Înseamnă că există o posibilitate reală pentru agresor de a dezlănțui un război în Europa și de a atrage Franța în acest război.

În cadrul „comunității defensive europene” superioritatea militară va fi de partea Germaniei occidentale. În anul 1940, Wehrmachtul german a ocupat Franța în 40 de zile. Totodată, nu trebuie să se uite că pe atunci Franța avea o puternică linie de apărare la frontiera de răsărit și o armată națională independentă. Tratatul de la Paris o lipsește atît de una cît și de alta. Ce poate deci împiedica pe militariștii germani să atace Franța în condiții și mai favorabile?

După cum se subliniază în articol, pentru militariștii agresori, în special pentru cei germani, angajamentele nu înseamnă altceva decît un petec de hîrtie.

Este absolut evident, constată Observator, că crearea „comunității defensive europene” nu numai că nu slăbește primejdia unui atac german împotriva Franței ci creează premise reale pentru dezlănțuirea unei largi agresiuni a militarismului german.

Dacă toluși unii oameni în Franța se bizuie pe apărarea trupelor anglo-americane în cazul unui atac al mili-